

Thơ Bùi Giáng

Mai Sau Em Về

Em về mấy thế kỷ sau
Nhìn trăng có thấy nguyên màu ấy không
Ta đi còn gửi đôi dòng
Lá rơi có đợi ở trong sương mù?

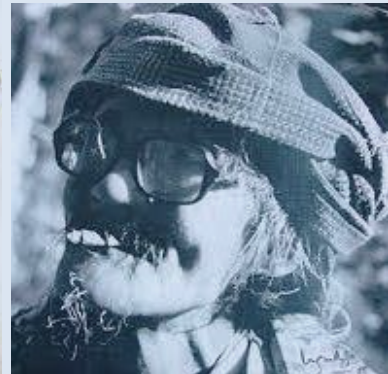
Những thương nhớ lạnh bao giờ
Đường thu chia ngã chân trời rộng thênh
Đây phần hoa của thị thành
Đây hồn thủy thảo khóc tình ngựa ngang
Càn khôn xưa của riêng chàng
Xưa đài vũ trụ thiếp mang riêng mình
Bây giờ đón bước em xinh
Sầu đau nhan sắc bất bình ra sao.

Mắt Buồn

*Dặm khuya ngắt tạnh mù khơi
(Nguyễn Du)*

Bóng mây trời cũ hao mòn
Chiêm bao não động riêng còn hai tay
Tắm thân với mảnh hình hài
Tắm thân thể với canh dài bão giông
Cá khe nước cống lên đồng
Ruộng hoang mang khóc đêm mông một giếng
Tạ từ thán chấp quay nghiêng
Âm trang sử lịch thu triền miên trôi

Bỏ trắng gió lại cho đời
Bỏ ngang ngựa sóng giữa lời hẹn hoa
Bỏ người yêu bỏ bóng ma
Bỏ hình hài của tiên nga trên trời
Bây giờ riêng đối diện tôi
Còn hai con mắt khóc người một con.

Bùi Giáng